

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหัวใจสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน (วาทะของอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) อดีตประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา) โดยหลักการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนทุก ๆ คน ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงจุดมากที่สุด จึงจำเป็นต้องสร้างระบบกลไก ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องบทบาทและหน้าที่ให้ประชาชนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น สามารถร่วมพลังในการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และแก้ปัญหา ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม และเพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนสร้างกระบวนการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (2546) ได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับ 1) สิทธิที่จะอยู่รอด (Survival Rights) 2) สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง (Protection Rights) 3) สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา (Development Rights) 4) สิทธิในการมีส่วนร่วม (Participation Rights)

สำหรับประเทศไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2528 กำหนดให้วันที่ 20 กันยายนของทุกปี เป็นวันเยาวชนแห่งชาติโดยถือว่าเป็นวันที่เป็นสิริมงคลอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์ในพระบรมราชจักรีวงศ์สองพระองค์ คือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 และพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลรัชกาลที่ 8 ซึ่งทั้งสองพระองค์ได้เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติในขณะที่ยังทรงพระเยาว์จึงถือได้ว่าเป็นวันสิริมงคลที่เยาวชนควรสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าทั้งสองพระองค์เยาวชนจึงควรกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองและประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ประเทศไทยมีแนวคิดที่จะพัฒนาพลังเยาวชนของชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2454 เมื่อรัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระราชทานกำเนิดลูกเสือไทย ด้วยทรงมีแนวคิดและนโยบายเกี่ยวกับเยาวชนว่า “เยาวชนเป็นสมาชิกสำคัญของครอบครัวและสังคมประเทศชาติ มีความต้องการที่จะสร้างเยาวชนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพด้วยการพัฒนาตนเอง พัฒากลุ่มและบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น” และเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2516 ประกาศ ใช้นโยบายเยาวชนแห่งชาติฉบับแรก มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเยาวชน

ให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่สัทธิธต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีระเบียบวินัย ยึดมั่นในความสามัคคี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความคิดริเริ่ม นิยมและภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งกายและใจ (กลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไกสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน พ.ศ. 2546)

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้ใช้แนวคิดการพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา อันจะส่งผลให้กิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นกิจกรรมที่เป็นระบบ สนองตอบความต้องการในแต่ละช่วงอายุและครอบคลุมทุกสถานะความเป็นอยู่ ดังนั้น จึงได้กำหนดวิธีการหลักสำหรับการจัดบริการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้เต็มตามศักยภาพ ครอบคลุมความจำเป็น ขั้นพื้นฐานที่เป็นมาตรฐานสากล สำหรับกลุ่มเด็กปกติทั่วไปเช่นเดียวกันกับกลุ่มภาวะยากลำบากและกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้ใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติตามภาระหน้าที่ให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันซึ่งมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกายจิตใจและสติปัญญาเต็มตามศักยภาพและเหมาะสมตามวัย 2) เพื่อปรับวิธีการจัดบริการจากสาขาการพัฒนาเป็นการจัดบริการตามพัฒนาการของแต่ละวัยให้เป็นมาตรฐานสากล 3) เพื่อปรับบทบาทการบริหารของหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครอบครัวและทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมรับผิดชอบการพัฒนาเด็กและเยาวชน

นโยบายเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ประกาศ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 กำหนดให้เยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และเปี่ยมด้วยศักยภาพ ซึ่งจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังนั้น การพัฒนาเยาวชนจำเป็นต้องมีนโยบายที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขและหลักประกันต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อให้กระบวนการพัฒนาเยาวชนของชาติดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบนโยบายเยาวชนแห่งชาติและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว พ.ศ. 2545-2554 เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2545 ด้วยการประกาศนโยบายระดับชาติ ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันครอบครัวมีบทบาทหลักในการอบรมเลี้ยงดูเยาวชนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่

2. สนับสนุนให้องค์กรสำคัญอื่น ๆ ของสังคม เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันวิชาชีพ สถาบันการเมืองการปกครองทุกระดับโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การภาคเอกชน และสถาบันสื่อมวลชนมีบทบาทและประสานร่วมมืออย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในกระบวนการพัฒนาและการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตของเยาวชนอย่างสร้างสรรค์

3. สนับสนุนให้บริการแก่เยาวชนทั้งภาครัฐและนอกภาครัฐ ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เลือกปฏิบัติ ทำงานอย่างโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

4. สนับสนุนการออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายให้ทันต่อสถานการณ์ และการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเยาวชน

5. สนับสนุนให้มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนาเยาวชน โดยมีดัชนีชี้วัดอย่างเป็นระบบ

6. ส่งเสริมให้เยาวชนในแต่ละวัยได้รับการตามสิทธิ และความต้องการพื้นฐานตามมาตรฐานสากลทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ

7. สนับสนุนให้เยาวชนรู้จักการวิเคราะห์ข้อมูล มีความคิด ความรับผิดชอบ และกล้าตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผล คุณธรรมจริยธรรมในกระบวนการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

8. สนับสนุนให้เยาวชนสามารถใช้ความรู้ด้านวิทยาการสมัยใหม่บนพื้นฐานภูมิปัญญา หลักธรรม ทางศาสนาและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพ

9. สนับสนุนให้เยาวชนแต่ละวัย มีส่วนร่วมในการส่งเสริมสังคมอย่างสร้างสรรค์ในกิจการของชุมชน และการเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างประเทศ

จากการประชุมคณะกรรมการจัดงานวันเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 6/ 2547 เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2547 ซึ่งมีอดีตรองนายกรัฐมนตรี (ศาสตราจารย์ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์) เป็นประธาน ได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดนาร่อง 4 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสตูล โดยให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) เป็นเจ้าของเรื่อง ส่วนการดำเนินงานในระดับจังหวัดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการจัดตั้งสภาเยาวชนจังหวัด เมื่อคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างตามมติคณะรัฐมนตรีเสร็จเรียบร้อยแล้ว ประธาน กยช. คือ รองนายกรัฐมนตรี (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1/ 2548 เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2548 ณ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ภายใต้หลักการ “เด็กนำผู้ใหญ่หนุน” และควรผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคเอกชน และกลุ่มเยาวชน ร่วมมือกันจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดให้ครบทุกจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดสภาเยาวชนแห่งชาติในโอกาสต่อไป

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ในคราวประชุมครั้งที่ 2/ 2548 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2548 โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) เป็นประธาน มีมติให้ทุกจังหวัดจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน ให้เสร็จเรียบร้อยภายในปีงบประมาณ 2549 และให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.) ประสานกับสำนักงานงบประมาณ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ทั้ง 76 จังหวัด

การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล โดยมีสมาชิกประกอบด้วย ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตตำบลตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ผู้แทนเด็กและเยาวชน หมู่บ้านละ 2 คน และผู้แทนเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา รวมแล้วไม่เกิน 20 คน (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2525, หน้า 4)

การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ โดยมีสมาชิกประกอบด้วย เด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตอำเภอนั้น ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วยประธานสภาคนหนึ่ง และผู้บริหารอีกไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตอำเภอ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป และผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา

การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด โดยมีสมาชิกประกอบด้วย ผู้แทนจากคณะกรรมการ สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวนไม่เกินห้าคนจากแต่ละสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในจังหวัดให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนรวมทั้งแก้ไขปัญหาที่อาจมีผลกระทบในทางลบต่อเด็กและเยาวชน และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ร่วมมือ ส่งเสริมและประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนให้คำนึงถึงหลักการและแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและประชาสังคมในท้องถิ่นด้วย และกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

สำหรับสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบลเทศบาลเมืองบ้านบึง ได้ดำเนินการจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยได้ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และมองเห็นถึงความสำคัญของเด็กและเยาวชนในการเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรม/ โครงการต่าง ๆ ของเทศบาลเมืองบ้านบึง กล่าวคือ ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล งานสวัสดิการเด็กเยาวชนและผู้สูงอายุ ฝ่ายส่งเสริมและสวัสดิการสังคม กองสวัสดิการสังคม ได้จัดให้มีการประชุมคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล เทศบาลเมืองบ้านบึง เพื่อให้เสนอความคิดเห็นความต้องการจัดโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรจุลงในแผนพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านบึง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อขยายเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล เทศบาลเมืองบ้านบึงต่อไป

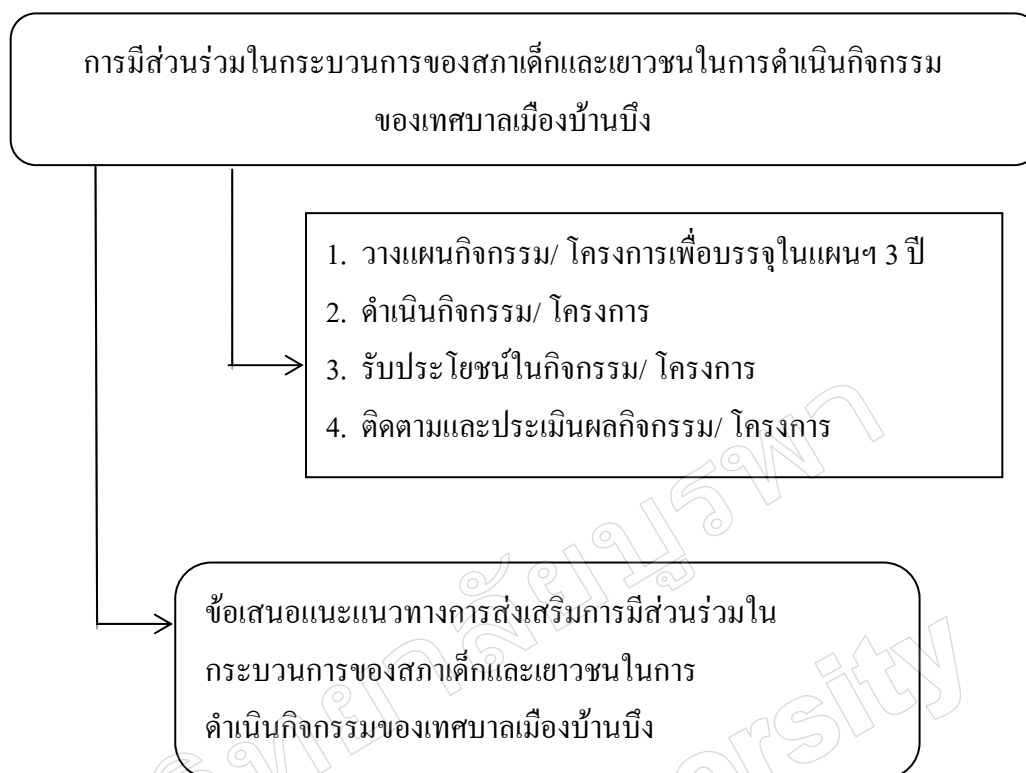
ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นพนักงานเทศบาล จึงอยากศึกษาว่า สภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบลเทศบาลเมืองบ้านบึง จะมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึงอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดการมีส่วนร่วม รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นการศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำแนวคิดของการมีส่วนร่วมของ อัฟฮอฟ (Uphoff, 1977 อ้างถึงใน กุลจันทร์ สิงห์สุ, 2535, หน้า 18) มาใช้เป็นแนวทางสร้างกรอบการศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชน ในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเพื่อเป็นเทศบาลเมืองบ้านบึง
2. ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในกระบวนการของเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง ตามแนวคิดของอัฟฮอฟ (Uphoff, 1977 อ้างถึงใน กุลจันทร์ สิงห์สุ, 2535, หน้า 18) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ประเด็น คือ

- 1.1.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเลือกกิจกรรม/ โครงการเพื่อ
บรรจุในแผนพัฒนาเทศบาล ระยะ 3 ปี ของเทศบาลเมืองบ้านบึงอย่างไร
- 1.1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม/ โครงการ ของเทศบาลเมืองบ้านบึง
อย่างไร
- 1.1.3 การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากกิจกรรม/ โครงการของเทศบาลเมือง
บ้านบึงอย่างไร
- 1.1.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลของเทศบาลเมืองบ้านบึง
อย่างไร

1.2 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการของ
สภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึง

2. ขอบเขตประชากรวิจัยและด้านพื้นที่

เพื่อศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากสภาเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 12-25 ปี จำนวน
7 คน (โดยคัดเลือกจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล เทศบาลเมืองบ้านบึง
ที่ได้รับการแต่งตั้ง) และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานสวัสดิการเด็กและเยาวชน เทศบาลเมืองบ้านบึง
จำนวน 1 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

เพื่อศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ช่วงเดือนสิงหาคม-เดือนกันยายน 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล เทศบาลเมืองบ้านบึง หมายถึง สภาเด็กและเยาวชนที่
ได้รับการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีเมืองบ้านบึง ตามประกาศเทศบาลเมืองบ้านบึง เรื่องการจัดตั้ง
สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบลเทศบาลเมืองบ้านบึง ลงวันที่ 24 เมษายน 2554

2. เด็ก หมายถึง ผู้ซึ่งอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส
(พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2526, อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1990/ พ.ศ. 2533)

เยาวชน หมายถึง ผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ (พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงาน
เยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521)

3. เครือข่าย หมายถึง สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบลเทศบาลเมืองบ้านบึง

4. การมีส่วนร่วมในกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในการดำเนินกิจกรรมของ
เทศบาลเมืองบ้านบึง ดังนี้

4.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเลือกกิจกรรม/ โครงการ ของเทศบาลเมืองบ้านบึงหมายถึง การที่สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเมืองบ้านบึงมีส่วนร่วมในการวางแผนการ และตัดสินใจในการเลือกโครงการ หรือกิจกรรม เพื่อบรรจุในแผนพัฒนาเทศบาล ระยะ 3 ปี

4.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม/ โครงการ ของเทศบาลเมืองบ้านบึง หมายถึง การที่สภาเด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม โดยร่วมประสานงาน ร่วมแรงงาน หรือการเข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการ

4.3 การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากกิจกรรม/ โครงการ ของเทศบาลเมืองบ้านบึงหมายถึง สภาเด็กและเยาวชนได้ร่วมรับประโยชน์ด้านความรู้ที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ หรือกิจกรรมนั้น ๆ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และคงหมายรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ/ กิจกรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษา

4.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลของเทศบาลเมืองบ้านบึง หมายถึง สภาเด็กและเยาวชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลจากการทำโครงการหรือ กิจกรรมนั้น ๆ

5. ข้อเสนอแนะ หมายถึง การที่สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเมืองบ้านบึงได้เสนอความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วม สาเหตุของปัญหาและการแก้ไขปัญหา และข้อคิดเห็นอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเมืองบ้านบึงต่อไป

6. เทศบาลเมืองบ้านบึง หมายถึง เทศบาลเมืองบ้านบึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการเด็กเยาวชนและผู้สูงอายุ (แผนอัตรากำลัง 3 ปี ของเทศบาลเมืองบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555-2557)